

F. t. l. vedr. almene boliger m.v.

hvem der som øverste kontanthjælpsmodtager m.v. på ventelisten evt. er blevet sprunget over, og dermed skal have anvist en erstatningsbolig, jf. nærmere nedenfor.

Det vurderes, at boligorganisationens indhentning af oplysninger fra kommunen om den boligsøgende er kontanthjælpsmodtager eller ej, er ikke-følsomme oplysninger, som er omfattet af § 6 i lov om behandling af personoplysninger.

Ved intern oprykning inden for afdelingen afvises kontanthjælpsmodtagere m.v. ikke, idet den samlede beboersammensætning i afdelingen ikke påvirkes heraf.

Efter det foreslåede stk. 8 skal afviste boligsøgende af kommunen tilbydes en anden passende bolig. En passende bolig har enten et rum mere end antallet af husstandsmedlemmer eller samme rumantal, som den bolig, hvorfra den boligsøgende er blevet afvist, medmindre denne bolig ville være blevet beboet af mere end 2 personer pr. beboelsesrum. Ville boligen være blevet beboet af mere end 2 personer pr. beboelsesrum, skal kommunen anvise en bolig, som har så mange beboelsesrum, at den ikke vil blive beboet af flere end 2 personer pr. beboelsesrum. Anden passende bolig skal så vidt muligt anvises senest 6 måneder efter den dato, hvor den boligsøgende har modtaget meddelelse om afvisningen. Har kommunen ikke haft mulighed for at anvise en passende bolig i denne periode, fordi kommunen ikke har haft passende boliger til rådighed for kommunal anvisning, eller pga. kommunens varetagelse af påtrængende boligsociale opgaver overfor boligsøgende med akut boligbehov, anvises en passende bolig hurtigst muligt herefter. Det bemærkes, at afviste boligsøgende normalt har en bolig i forvejen, og altså ikke har et akut behov for anvisning af anden passende bolig. Har en afvist boligsøgende et akut boligbehov, hører anvisning af bolig under kommunens sædvanlige boligsociale forpligtelser. Da behovet for anvisning af anden passende bolig modsvares af en mulighed for forhøjet anvisningsret efter forslagens § 1, nr. 4, forudsættes det dog, at kommunerne under normale omstændigheder inden for perioden på 6 måneder kan løse sine opgaver overfor både akut boligsøgende og afviste personer på ventelisten.

Da der må påregnes en betydelig lokal variation med hensyn til muligheden for at påvirke beboersammensætningen, foreslås ikke en fast grænse for, hvor længe kontanthjælpsmodtagere kan afvises. I stedet fremgår det af det foreslåede stk. 9, at kommunalbestyrelsen hvert 5. år foretager en evaluering af beboersammensætningen i området, med henblik på at kom-

munalbestyrelsen vurderer, om der fortsat skal ses bort fra de nævnte boligsøgende. Som udgangspunkt er det altså op til kommunalbestyrelsen at vurdere, hvor længe instrumentet skal anvendes. Det foreslås dog samtidig, at socialministeren kan kræve, at kommunalbestyrelsen tilbagekalder sin beslutning om afvisning af kontanthjælpsmodtagere, når der indtræder en væsentlig forbedring af beboersammensætningen.

Til nr. 2 og 3

Det foreslås præciseret, at kommunal anvisning generelt kan ske under hensyntagen til beboersammensætningen i de pågældende afdelinger, også i afdelinger, hvor der ikke anvendes kombineret udlejning. Det betyder, at den boligsøgendes behov og beboersammensætningen i den pågældende afdeling vejes op mod hinanden, således at det ved vurderingen af, hvilke boligsøgende der skal anvises til hvilke afdelinger, ikke alene er den boligsøgendes behov, men også beboersammensætningen i den pågældende afdeling, der lægges vægt på. Hermed præciseres kommunalbestyrelsens mulighed for at anvise mere ressourcestærke boligsøgende med et mindre akut boligbehov til områder med en belastet beboersammensætning.

Til nr. 4

Efter gældende regler i lovens § 59, stk. 2, kan kommunalbestyrelsen indgå aftale med en boligorganisation om anvisningsret til op til 100 pct. af boligerne. Efter det foreslåede stk. 4 kan kommunalbestyrelsen beslutte, at boligorganisationen i nærmere bestemt omfang skal stille ledige familieboliger i afdelinger i områder med en høj andel af personer uden for arbejdsmarkedet til rådighed for kommunalbestyrelsen med henblik på styrkelse af beboersammensætningen i afdelingerne. Dette gælder, selvom der ikke kan opnås aftale med boligorganisationen herom. Kommunalbestyrelsens beslutning herom indberettes til socialministeren.

§ 51 b, stk. 3-5, finder tilsvarende anvendelse. Det betyder, at kommunalbestyrelsen kan beslutte sig for indtil 100 pct.'s anvisning i de samme områder som § 51 b, det vil sige der, hvor der kan ske afvisning af kontanthjælpsmodtagere på ventelisten. Kommunalbestyrelsen kan således beslutte enten at anvende afvisning efter § 51 b eller anvisning efter denne bestemmelse, eller en kombination heraf.

§ 51 b, stk. 9, finder desuden tilsvarende anvendelse. Det vil sige, at kommunalbestyrelsen hvert 5. år foretager en evaluering af beboersammensætningen i området, med henblik på at vurdere, om der fortsat skal ske kommunal anvisning efter denne bestemmelse. Samtidig foreslås det, at socialministeren kan kræ-